

การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม
ของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
และเอเชียตะวันออก
เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา
5 ธันวาคม 2550

ชื่อหนังสือ: การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียง
เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

เจ้าของ: กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ISBN: 978-974-286-522-1

เลขทะเบียน คพ.: คพ. 06-029

พิมพ์เมื่อ: สิงหาคม 2551 (พิมพ์ครั้งที่ 1) จำนวน 300 เล่ม

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย:

กลุ่มเศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อมและวิเทศสัมพันธ์ กองแผนงานและประเมินผล

กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โทร. 0-2298-2495

โทรสาร 0-2298-2471

www.pcd.go.th

พิมพ์ที่: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<http://www.cuprint.chula.ac.th>

คำนำ

หนังสือ “การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550” เล่มนี้ ได้รวบรวมข้อมูลและผลที่ได้จากการประชุมฯ ซึ่งกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ องค์การอนามัยโลก และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ได้ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 (Ministerial Forum on Environment and Health in Southeast and East Asian Countries) เมื่อวันที่ 8-9 สิงหาคม 2550 ณ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ซึ่งเป็นกิจกรรมภายใต้โครงการเฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

กรมควบคุมมลพิษ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นช่องทางหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมไปสู่ประชาชนและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษ ใคร่ขอขอบคุณกรมอนามัย สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ รวมทั้งทุกหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการจัดการประชุมครั้งนี้ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและประสบความสำเร็จอย่างดียิ่ง มา ณ โอกาสนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือในโอกาสต่อไป หากมีข้อเสนอแนะประการใดขอให้อบรมรับด้วยความยินดีเป็นอย่างยิ่ง

(นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา)

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

มิถุนายน 2551

คำนำ

สรุปผลการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และ เอเชียตะวันออก เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสสมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550	1
กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก - กรอบความร่วมมือ	7
– กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก - กรอบความร่วมมือ (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)	9
บทนำ	9
1. วิสัยทัศน์ (Vision)	15
2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ (Goals and Objectives)	17
3. ลำดับความสำคัญของงานในช่วงปี 2550 – 2553 (Priorities for 2007 – 2010)	19
4. โครงสร้าง (Structure)	21
5. สิทธิและหน้าที่ (Entitlements and Responsibilities)	27
6. ยุทธศาสตร์ (Strategies)	31
7. ทิศทางข้างหน้า (The Way Forward)	37

- Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries – Framework for Cooperation

ปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ 45

- ปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ
วันที่ 9 สิงหาคม 2550 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย
(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

**มติคณะรัฐมนตรี เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรี
ด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก 55**

สรุปผลการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัย
และสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาค
เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก
เฉลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคล
เฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา
5 ธันวาคม 2550

สรุปผลการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม
 ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก
 เวลิมพระเกียรติเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550

ประเทศไทย โดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ ร่วมกับโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ และองค์การอนามัยโลก ได้เป็นเจ้าภาพร่วมกันจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 (Ministerial Forum on Environment and Health in Southeast and East Asian Countries)

เมื่อวันที่ 8-9 สิงหาคม 2550 ณ โรงแรมพลาซ่า แอทธินี กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ซึ่งถือเป็นหนึ่งในโครงการร่วมงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 โดยการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ กำหนดให้มีการจัดประชุมทุก 3 ปี และเวียนจัดการประชุมในกลุ่มประเทศสมาชิกประกอบด้วย 14 ประเทศ ได้แก่ เนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศมอญโกเลีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และกำหนดให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกทุกปี

การจัดประชุมรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ในครั้งนี้ กำหนดช่วงเวลาในการจัดการประชุมฯ จำนวน 2 วัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การประชุมวันที่ 8 สิงหาคม 2550 เป็นการจัดประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ เพื่อร่วมพิจารณาให้ความเห็นในร่างกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคฯ และกรอบความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ใน 6 สาขา คือ 1) คุณภาพอากาศ (Thematic Working Group on Air Quality) 2) น้ำ สุขอนามัย และการสุขาภิบาล (Thematic Working Group on Water Supply, Hygiene and Sanitation) 3) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย (Thematic Working Group on Solid and Hazardous Waste) 4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย (Thematic Working Group on Toxic Chemicals and Hazardous Substances) 5) การเปลี่ยนแปลงภาวะอากาศโลก การลดลงของชั้นโอโซน และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ (Thematic Working Group on Climate Change, Ozone Depletion and Ecosystem Changes) และ 6) การวางแผน การเตรียมการและการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม (Thematic Working Group on Contingency Planning, Preparedness and Response in Environmental Health Emergencies)

2) การประชุมวันที่ 9 สิงหาคม 2550 เป็นการจัดประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและรับรองร่างกฎบัตรความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยกราบทูลเชิญ ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเป็นองค์ประธานเปิดการประชุมฯ และทรงเป็นประธานการเสวนา โดยมี Professor Sir Gordon Conway, Professor

Dr. Margaret Liu, M.D. ร่วมเสวนา และ Professor Dr. Nay Htun เป็นผู้ดำเนินรายการ

ในการประชุมได้มีการเสนอความก้าวหน้าแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของแต่ละประเทศที่ได้เริ่มมีการประสานงานระหว่างกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงสิ่งแวดล้อม การดำเนินการจัดทำร่างแผนด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (Nation Environmental and Health Action Plan: NEHAP) และมีการจัดตั้งคณะทำงานวิชาการระดับประเทศสำหรับ 6 สาขา เพื่อพิจารณาแนวทางที่เหมาะสมในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ นอกจากนี้ ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาร่างกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ และได้มีการรับรองปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Bangkok Declaration on Environment and Health) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมกับสาธารณสุขทั้งในระดับประเทศและทั้งสองภูมิภาค ที่ถือเป็นกลไกสำคัญในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ ปรับปรุงกรอบนโยบายและกฎหมายในระดับประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการบูรณาการกลยุทธ์ กฎหมาย และการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

3) การฉายวิถีทัศน์กิจกรรมเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และการจัดนิทรรศการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชในพระราชกรณียกิจที่เกี่ยวข้องกับงานด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม เพื่อเผยแพร่พระอัจฉริยภาพพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมฯ ซึ่งเป็นพระราชกรณียกิจที่พระองค์สนพระราชหฤทัยและทรงให้ความสำคัญเสมอมา

ผลที่ได้จากการประชุมฯ

การประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 1 ได้มีการรับรองร่างกฎบัตรและพันธกรณีที่ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมและอนามัยให้ดีขึ้น และใช้กฎบัตรเป็นเครื่องมือในการประสานความร่วมมือ โดยมีปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของแต่ละประเทศเป็นกรอบการดำเนินงานให้ไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีปัจจัยหลัก 3 ประการที่จะเป็นหลักประกันความสำเร็จของทุกภาคส่วน คือ การประเมินขีดความสามารถ รวมทั้งการดำเนินนโยบายและแผนงาน การประสานความร่วมมือระหว่างภาคีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการส่งเสริมความร่วมมือในภูมิภาคด้วยการประชุมคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค โดยมีเป้าหมายในการจัดการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 2 ณ สาธารณรัฐเกาหลีในอีก 3 ปีข้างหน้า

Charter of the Regional Forum on
Environment and Health Southeast and
East Asian Countries-Framework
for Cooperation

กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม
ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
และเอเชียตะวันออก - กรอบความร่วมมือ
(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

Charter of the Regional Forum on Environment and Health Southeast and East Asian Countries - Framework for Cooperation

PREAMBLE

Considering the global framework for action provided by Agenda 21 of 1992 United Nations Conference on Environment and Development, the Johannesburg Plan of Implementation of 2002 World Summit on Sustainable Development and Millennium Development Goals of the United Nations,

Recognizing that the environment in which we live greatly affects our health¹,

Acknowledging the importance of ensuring the protection of human health and the environment,

Understanding that children, the elderly and the poor are among the most vulnerable to and suffer most from environmental deterioration,

Conscious that improving environmental health and ensuring sustainable economic growth are key components of poverty reduction,

Realizing that the maintenance of health and well-being depend on environmental quality and sustainable development;

Underlining the importance and cost-effectiveness of giving priority to preventive action,

Conscious of the urgency to take immediate coordinated action involving all relevant government agencies, organizations from the private sector, civil society, academia and media,

¹ The World Health Report 2002, Reducing Risks, Promoting Healthy Life, WHO

กฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก - กรอบความร่วมมือ (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

บทนำ

เมื่อพิจารณาถึงกรอบการปฏิบัติการระดับโลกที่กำหนดในแผนปฏิบัติการ 21 ในปี ค.ศ. 1992 แผนปฏิบัติโยฮันเนสเบิร์ก ปี ค.ศ. 2002 และเป้าหมายพัฒนาแห่งสหประชาชาติ ยอมรับว่า สิ่งแวดล้อมที่เราอยู่อาศัยมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพของเรา เห็นคุณค่าของการทำให้เกิดความมั่นใจในการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องสำคัญ

เข้าใจว่าเด็ก ผู้สูงอายุและคนยากจนเป็นกลุ่มที่อ่อนไหว และได้รับผลกระทบมากที่สุดจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

ตระหนักว่าการปรับปรุงสภาวะการอนามัยสิ่งแวดล้อมและการทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขจัดความยากจน

ตระหนักว่าการดูแลสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอยู่กับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน ในการจัดลำดับความสำคัญจึงเน้นที่กิจกรรมในการป้องกันเรื่องเร่งด่วนที่ควรดำเนินการทันทีคือการประสานงานผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน

Aware that solutions require inter-disciplinary and cross-sectoral interventions with experts from physical and natural sciences, health and social sciences, development, finance and other fields,

Realizing the specific characteristics, cultural diversity and needs of the region, notably its unprecedented economic development, rapid urbanization and population growth and widespread poverty,

Admitting that nations in the region are physically interconnected by shared bodies of water and air,

Mindful that many environmental and health issues are transboundary in nature and that globalization has highlighted the interdependence of nations, communities and individuals,

Keeping in mind existing international agreements on the protection of the ozone layer, climate change, biodiversity conservation, the management of chemicals and wastes and other initiatives related to environment and health,

Mindful of the precautionary approach and guided by the polluter pays principle and the norms of good governance including civic engagement and participation, efficiency, equity, transparency and accountability,

ตระหนักว่าในการแก้ไขปัญหา ต้องการวิชาชีพที่หลากหลายและการมีมาตรการหลายสาขา ซึ่งต้องมีผู้เชี่ยวชาญทั้งทางวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนา สาขาการคลังและสาขาอื่น ๆ

ตระหนักถึงคุณลักษณะเฉพาะ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความต้องการของภูมิภาค การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ การเติบโตของเมือง และการขยายตัวของประชากรและการแพร่กระจายของความยากจนอย่างรวดเร็ว

ยอมรับว่าประเทศในภูมิภาคนี้มีความเชื่อมโยงกันทางกายภาพด้วยการใช้ทรัพยากรน้ำและอากาศร่วมกัน

ตระหนักว่าสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยหลายประเด็นที่สามารถข้ามพรมแดนได้ และโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของประเทศ ชุมชน และปัจเจกชนเข้าด้วยกัน

คำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองชั้นโอโซน การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสารเคมีและของเสีย และความริเริ่มอื่น ๆ นั้นมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย

ยอมรับกลวิธีในการป้องกันก่อนเกิดปัญหา และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และค่านิยมของการบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งการให้ประชาชนมีพันธะสัญญาและมีส่วนร่วม มีประสิทธิภาพ เสมอภาค โปร่งใสและมีความรับผิดชอบ

Taking note of the various efforts being undertaken by various countries at the national and regional levels,

The Ministers responsible for the Environment and Health of the Southeast Asian countries of Brunei Darussalam, Cambodia, Indonesia, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Myanmar, Philippines, Singapore, Thailand and Viet Nam and the East Asian countries of China, Japan, Mongolia and the Republic of Korea, meeting together for the first time at Bangkok on 9 August 2007, have adopted the attached Charter of the Regional Forum on Environment and Health; have agreed upon the principles, vision, goals and objectives, strategies and structures set forth therein as the basis for their joint commitment to collective and individual country actions and call upon their international partners to support the implementation of this Charter.

บันทึกว่าประเทศได้มีความพยายามอย่างหลากหลายทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค รัฐมนตรีซึ่งรับผิดชอบงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ เนการาบรูไน ดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศมองโกเลีย และสาธารณรัฐเกาหลี ประชุมร่วมกันเป็นครั้งแรก ณ กรุงเทพมหานคร ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ได้ยอมรับกฎบัตรความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม โดยเห็นชอบในหลักการ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ โครงสร้างที่กำหนดขึ้นบนพื้นฐานของพันธะสัญญา ร่วมกันในการปฏิบัติการร่วมกัน และปฏิบัติการของแต่ละประเทศ และเรียกร้องให้องค์กรระหว่างประเทศให้การสนับสนุนการปฏิบัติการตามกฎบัตรนี้ด้วย

I. VISION

Sustainable development encompasses nurturing of the environment, enhancing economic growth and social equity to reduce poverty, promoting the health and well-being of people and encouraging partnerships and cooperation among various stakeholders and countries in the region.

We recognize that without environmental and health protection development will be undermined. Without economic growth, which is essential to poverty reduction and improving the quality of life, protection of the environment and the promotion of health will also fail.

Thus, our vision is to safeguard and enhance health and the environment, thereby promoting the development that reduces poverty.

For that to be possible, the interplay of health and environment and their role in poverty reduction needs to be understood and addressed.

We believe this will be achieved by a national approach that integrates the efforts of various stakeholders in preserving the environment with the protection of human health and well-being.

We also believe that national efforts for environmental preservation and health protection may be affected by development activities and the environmental and health conditions in neighbouring countries. Thus, greater regional partnership and cooperation are needed to address common interests and threats to the region.

1. วิสัยทัศน์

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายความว่ารวมถึงการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพิ่มการเติบโตทางเศรษฐกิจ และความเสมอภาคทางสังคม เพื่อลดความยากจนส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน และกระตุ้นให้เกิดภาคีและความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้

เราตระหนักว่าหากปราศจากการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัย การพัฒนาจะถูกทำลาย หากไม่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการลดความยากจนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต จะทำให้การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการส่งเสริมสุขภาพไม่ประสบผล

ดังนั้น วิสัยทัศน์ของเราคือ การคุ้มครองและการเสริมสร้างสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งเสริมการพัฒนาและนำไปสู่การลดความยากจน

เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว ต้องมีความเข้าใจและกล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อม และบทบาทในการลดความยากจน

เราเชื่อว่า สิ่งที่กำลังกล่าวมาจะบรรลุด้วยกลวิธีในระดับประเทศ ที่มีการบูรณาการความพยายามของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม ร่วมกับการคุ้มครองสุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน

เรายังเชื่อว่า ความพยายามในระดับประเทศในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมและการคุ้มครองสุขภาพอนามัย อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมการพัฒนา และสภาวะสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประเทศใกล้เคียง ดังนั้น การเป็นหุ้นส่วนและความร่วมมือในระดับภูมิภาค จึงมีความจำเป็นที่จะกล่าวถึงความสนใจร่วมกันและอุปสรรคของภูมิภาคนี้

II. GOALS AND OBJECTIVES

The general objective of this regional initiative is to effectively deal with the environmental health problems within countries and among themselves by increasing the capacity of Southeast and East Asian countries on environmental health management.

It aims to strengthen the cooperation of the ministries responsible for environment and health within the countries and across the region by providing a mechanism for sharing knowledge and experiences, improving policy and regulatory frameworks at the national and regional level, and promoting the implementation of integrated environmental health strategies and regulations.

Specifically, this initiative aims to assist countries to:

- (1) effectively and efficiently achieve their targets on Health, Environmental Sustainability, Poverty, and Global Partnership for Development under the United Nation's Millennium Development Goals (MDG);
- (2) institutionalize the integrated management of environmental health at all levels within each participating country and among the Southeast and East Asian countries through the setting up of a coordinative institutional mechanism; and
- (3) enable countries to assess priority environmental health risks, develop and implement cost-effective National Environmental Health Action Plans (NEHAP) and disseminate the same to the various stakeholders.

2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้มีการแก้ไขปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งภายในประเทศและภูมิภาค โดยการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

โดยมีจุดมุ่งหมายสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างกระทรวงที่รับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งภายในประเทศและระหว่างภูมิภาค โดยการสร้างกลไกการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ การพัฒนากรอบนโยบายและกฎกติกาในระดับประเทศและภูมิภาค และการส่งเสริมการปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์และกฎกติกาด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เพื่อช่วยเหลือประเทศสมาชิกในการ

(1) บรรลุเป้าหมายเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ความยากจนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(2) ทำให้เป็นสถาบันเพื่อบูรณาการการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ทั้งภายในประเทศสมาชิกและระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้วยกลไกความร่วมมือที่กำหนดขึ้น และ

(3) ทำให้ประเทศต่าง ๆ สามารถประเมินลำดับความสำคัญของความเสียทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม พัฒนาและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และเผยแพร่ข้อมูลให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้อย่างมีความคุ้มค่า

III. PRIORITIES FOR 2007-2010

Governments should address the health impacts and implications of the following priority areas of environmental concern at the local, national, regional and global levels:

- Air quality
- Water supply, hygiene and sanitation
- Solid and hazardous waste
- Toxic chemicals and hazardous substances
- Climate change, ozone depletion and ecosystem changes
- Contingency planning, preparedness and response in environmental health emergencies

In addressing these priorities, countries can be guided by the following criteria:

- areas where environmental conditions create or tend to create the greatest burden on disease and mortality;
- emerging significant risks where impact information may not yet be fully available;
- vulnerable population groups; and
- environmental management systems under the threat of deterioration due to aging and environmental degradation.

The importance of multisectoral planning and community mobilization should be kept in mind. The adoption of healthy lifestyles and other preventive measures should be underscored. The need for joint efforts and regional and international cooperation should be acknowledged.

Capacity building, information dissemination, education, training and further studies should be promoted.

3. ลำดับความสำคัญของงานในช่วงปี 2550 – 2553

รัฐบาลควรระบุถึงผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสิ่งแวดล้อม ต่อไปนี้เป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก ได้แก่

- คุณภาพอากาศ
- น้ำสะอาด สุขอนามัยและการสุขาภิบาล
- ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- สารเคมีเป็นพิษและและสารอันตราย
- การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซน และการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์

- การวางแผน การเตรียมการและการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉินด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

ในการจัดลำดับความสำคัญ ประเทศต่าง ๆ ควรใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

- พื้นที่ซึ่งก่อให้เกิดภาวะด้านสิ่งแวดล้อมหรือนำไปสู่การเกิดภาวะโรค และการตายสูงสุด
- เกิดความเสียหายที่สำคัญ และข้อมูลด้านผลกระทบอาจจะยังไม่เพียงพอ
- ประชากรกลุ่มที่อ่อนไหว
- ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในสภาพที่ถูกคุกคาม อันเนื่องมาจากอายุ การใช้งานและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ด้วย คือ การให้ความสำคัญกับการวางแผนโดยหลายภาคส่วน และการระดมชุมชน เน้นการยอมรับวิถีชีวิตที่ดีด้านสุขภาพและมาตรการป้องกัน ตระหนักถึงความจำเป็นในการฝึกกำลังและการสร้างความร่วมมือทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

ส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การศึกษา การฝึกอบรม และการศึกษาต่อเนื่อง

IV. STRUCTURE

The implementation of this Charter will require the formation of an organizational structure to achieve the intent and objectives laid out in this document.

(1) Regional Forum -

The Ministers of the Environment and Health agencies of the member countries will meet in a Regional Forum which is held within every three years. The Forum shall:

- (a) provide overall guidance to strategic directions and supervision of the initiative;
- (b) ensure the continued quality and relevance of the thematic focus of the initiative;
- (c) formulate recommendations on the implementation of the consensus established by the Forum;
- (d) oversee the implementation of agreements reached during the Regional Forum;
- (e) review activities in terms of consistency with the principles, goals and objectives and priorities defined in this Charter;
- (f) ensure better coordination among member countries and partner agencies in addressing the priorities identified during the Regional Forum; and
- (g) work with existing recognized regional centres as regional collaborating centres for excellence to provide technical support to the Forum.

International partners will be invited to serve as resource persons to the Regional Forum.

4. โครงสร้าง

ในการปฏิบัติตามกฎบัตรนี้ จะต้องมีโครงสร้างการทำงาน เพื่อให้บรรลุความตั้งใจและวัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นตามเอกสารนี้

(1) เวทีระดับภูมิภาค

รัฐมนตรีของกระทรวงสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศสมาชิกจะประชุมกันในเวทีความร่วมมือของภูมิภาคทุก 3 ปี เพื่อ

(1.1) สร้างแนวทางทิศทางเชิงยุทธศาสตร์และติดตามกำกับตามความร่วมมือนี้

(1.2) มั่นใจว่ามีความต่อเนื่องในเชิงคุณภาพและความเชื่อมโยงของประเด็นที่กำหนดเป็นเรื่องสำคัญ

(1.3) ให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติการณ์ที่ได้เห็นพ้องต้องกันจากเวทีความร่วมมือนี้

(1.4) กำกับการปฏิบัติการเพื่อบรรลุข้อตกลงที่เกิดขึ้นจากเวทีระดับภูมิภาค

(1.5) ทบทวนกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ และลำดับความสำคัญที่กำหนดไว้ในกฎบัตร

(1.6) ทำให้มั่นใจการประสานงานระหว่างสมาชิกและภาคีร่วมในการจัดลำดับความสำคัญที่ได้จากเวทีระดับภูมิภาค

(1.7) ทำงานด้วยความคำนึงถึงศูนย์กลางในระดับภูมิภาคที่ทำหน้าที่ศูนย์ประสานงานของภูมิภาค เพื่อให้การสนับสนุนทางวิชาการแก่เวทีระดับภูมิภาค

ผู้แทนองค์กรระหว่างประเทศจะได้รับเชิญในฐานะผู้เชี่ยวชาญในเวทีระดับภูมิภาคนี้

(2) Thematic Working Groups –

Thematic Working Groups (TWG) on specific priority issues will be created. The topics to be tackled will be discussed and approved as regional priorities during the Regional Forum.

Members of each TWG will come from member countries concerned with a specific issue or have expertise which can be shared to benefit other members. A Chair of each TWG will be selected from government agencies of member countries. Representatives from the private sector, academe, civil society, regional centres, institutions, other regional and global initiatives tackling a particular priority issue may also be invited to become part of the TWG. Attached as Annex A are the terms of reference of the TWG.

(3) Advisory Board –

An Advisory Board, composed of the Chairs of TWGs and the Chair and Vice Chair of the Regional Forum, will be established. The Advisory Board will meet regularly to review independently scientific information and ensure better coordination among the TWGs in addressing the priorities identified by the Regional Forum and to cooperate with the secretariat in fulfilling its responsibilities in preparing for the next Regional Forum.

(4) Secretariat -

The WHO and UNEP will serve as the joint Secretariat to support the operations of the Regional Forum and the TWGs. The Secretariat will provide day-to-day management of this regional initiative and will be responsible for:

(2) คณะทำงานวิชาการ

แต่งตั้งคณะทำงานวิชาการชุดต่าง ๆ ในการกำหนดประเด็นสำคัญที่ต้องดำเนินการนั้น จะต้องผ่านการพิจารณาและรับรองโดยเวทีระดับภูมิภาค

สมาชิกคณะทำงานวิชาการ มาจากประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้อง หรือมีประสบการณ์ในเรื่องนั้น ๆ เพื่อการแลกเปลี่ยนกับประเทศสมาชิกอื่น ๆ ประธานของคณะทำงานจะได้รับการคัดเลือกจากรัฐบาลของประเทศสมาชิกสมาชิกอื่นอาจมาจากผู้แทนภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ประชาสังคม ศูนย์ระดับภูมิภาค สถาบัน หรือผู้เกี่ยวข้องกับโครงการริเริ่มจากภูมิภาคอื่น ๆ และของโลกที่ดำเนินการประเด็นเดียวกัน อาจได้รับเชิญเป็นสมาชิกของคณะทำงานวิชาการด้วย

หน้าที่คณะทำงานวิชาการ กำหนดอยู่ในภาคผนวก

(3) คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วยประธานของคณะทำงานวิชาการทุกคณะ และประธานและรองประธานของเวทีระดับภูมิภาค คณะกรรมการที่ปรึกษาจะหารือกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อทบทวนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ได้อย่างอิสระ และทำให้เกิดความมั่นใจถึงการประสานงานระหว่างคณะทำงานวิชาการชุดต่าง ๆ เพื่อการกำหนดประเด็นสำคัญของเวทีระดับภูมิภาค และประสานงานกับฝ่ายเลขานุการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นไปด้วยดี สำหรับการเตรียมการจัดประชุมเวทีระดับภูมิภาคครั้งต่อไป

(4) เลขานุการ

องค์การอนามัยโลก และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ ทำหน้าที่เลขานุการร่วมเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของเวทีระดับภูมิภาคและคณะทำงานวิชาการ และปฏิบัติหน้าที่บริหารจัดการทั่วไป รวมทั้งรับผิดชอบในเรื่องต่อไปนี้

- (a) collecting information from member countries on significant and/or innovative initiatives related to environmental health management within Asia or where relevant outside the Region, which will include documenting the information in an easily retrievable manner and disseminating it to members through electronic updates;
- (b) maintaining an overview and monitoring the implementation of NEHAPs or equivalent plans developed by member countries to facilitate exchange of experiences among its members during the formulation and implementation of such Action Plans;
- (c) providing technical and administrative support to members who are organizing events that take place under the umbrella of the initiative; and
- (d) assisting the Regional Forum in resource mobilization for implementing and expanding activities of its member countries.

(4.1) รวบรวมข้อมูลจากประเทศสมาชิกในเรื่องที่มีความสำคัญและ/หรือเป็นความริเริ่มในด้านการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมภายในเอเชียหรือที่เกี่ยวข้องกับภายนอกภูมิภาค ซึ่งรวมทั้งเอกสารที่อยู่ในรูปที่นำมาใช้ได้และเผยแพร่ให้สมาชิกโดยทางอิเล็กทรอนิกส์

(4.2) คู่มือภาพรวมและติดตามการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนอื่นที่เทียบเท่าของประเทศสมาชิก โดยอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของประเทศสมาชิกในการจัดทำและการปฏิบัติตามแผนด้วย

(4.3) สนับสนุนทางวิชาการและการบริหารจัดการให้แก่สมาชิกที่จัดกิจกรรมภายใต้ความริเริ่มนี้

(4.4) ช่วยเหลือเวทีระดับภูมิภาคในการจัดหาแหล่งทรัพยากรสำหรับการปฏิบัติการและการขยายงานของประเทศสมาชิก

V. ENTITLEMENTS AND RESPONSIBILITIES

Every individual is entitled to an environment that permits the achievement of the highest possible quality of life and access to information and participation in the entire decision-making process.

All parties, be they government, nongovernmental organizations (NGO), media, individuals, the private sector or partner agencies, are accountable for their actions and should evaluate their activities and implement them in a manner that protects people's health and the health of ecosystems. They should actively share information and contribute their resources to the protection of the environment and health at the local, national, regional and global level.

All government agencies, both national and local, should provide a policy that proactively engages others on more effectively addressing environmental health issues. The ministries responsible for health and environment should share information and expertise, make collaborative decisions and work together towards the development and implementation of their NEHAPs or equivalent plans.

It is the duty of government agencies and authorities to protect people in their area and enable them to protect themselves. Authorities are responsible for assessing environmental health risks and environmental management systems within their area and should choose the most cost-effective and affordable interventions to manage those risks and provide the necessary resources to do so. They should also ensure that activities undertaken within their jurisdiction do not damage the environment and be accountable for environment and health of their constituents, other areas, the nation, the region and the world.

5. สิทธิและหน้าที่

ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ทำให้มีคุณภาพชีวิตสูงสุด เข้าถึงข้อมูล และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจ

ทุกภาคส่วนทั้งรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชน บัณฑิตภาคธุรกิจเอกชน หรือองค์กรภาคี ต้องรับผิดชอบต่อการกระทำ ต้องประเมินผลกิจกรรมและปฏิบัติในลักษณะที่เป็นไปเพื่อคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศวิทยา ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสนับสนุน ทรัพยากร เพื่อการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสุขภาพในระดับท้องถิ่น ประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก

หน่วยงานภาครัฐทั้งหมดทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น ควรกำหนดนโยบายในลักษณะเชิงรุกและให้ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงที่รับผิดชอบด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญ ทำให้เกิดการตัดสินใจและทำงานร่วมกันเพื่อจัดทำและปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม หรือแผนที่เทียบเท่า

หน้าที่ของหน่วยงานและองค์กรภาครัฐ ต้องป้องกันประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ และทำให้ประชาชนสามารถปกป้องคุ้มครองตนเองได้ หน่วยงาน/องค์กรเหล่านี้ต้องมีความรับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมและระบบควบคุมสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รับผิดชอบ และเลือกใช้มาตรการที่มีความคุ้มค่าและความเป็นไปได้ในการจัดการความเสี่ยงและจัดหาทรัพยากรที่จำเป็น รวมทั้งทำให้มั่นใจว่าการกระทำใด ๆ ในพื้นที่ไม่มีผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยในพื้นที่นั้น ๆ พื้นที่อื่น ประเทศอื่นหรือภูมิภาคและต่อโลก

The private sector is responsible for assessing the risks commercial ventures impose on the environment and people's health and for adopting measures to minimize them by prioritizing sound preventive strategies, implementing pollution control and investing in research to develop cleaner technologies. They are accountable and liable for any adverse consequences of their operations and products and should integrate corporate social responsibility into their operations.

The media plays a key role in creating awareness about environmental health problems and their solutions, developing values and a constructive outlook that fosters public vigilance towards environmental preservation and health protection. If the media are given access to newsworthy, detailed and accurate information, they can communicate such issues to the general public in a timely and responsible manner.

Nongovernmental organizations play a critical role in disseminating information, raising public awareness, implementing projects and brokering partnerships which encourage communities, governments and the private sector to work together towards environment and health protection.

Countries and partner agencies of this regional initiative are entitled to access available information on environmental health and are, in turn, encouraged to share information and expertise with the other members.

ภาคเอกชน ต้องรับผิดชอบในการประเมินความเสี่ยงจากการประกอบการธุรกิจ ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ใช้มาตรการลดความเสี่ยง โดยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ในการป้องกันการปฏิบัติเพื่อควบคุมมลพิษ และการลงทุนในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีสะอาด ภาคเอกชนต้องมีความรับผิดชอบต่อการประกอบกิจการและสินค้าที่มีผลกระทบและบูรณาการเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมในการดำเนินธุรกิจด้วย

สื่อมวลชน มีบทบาทหลักประการหนึ่งในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาและแนวทาง แก้ไขปัญหา พัฒนาค่านิยม และมุมมองที่สร้างสรรค์ ซึ่งผลักดันให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองสุขภาพ หากสื่อมวลชนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลในเวลาที่เหมาะสม เพียงพอ ถูกต้อง จะทำให้มีการสื่อสารกับประชาชนได้อย่างทันเวลาและมีความรับผิดชอบ

องค์กรพัฒนาเอกชน มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สร้างความตระหนัก ดำเนินโครงการ สร้างภาคี เพื่อกระตุ้นให้ชุมชนกับภาครัฐบาลและภาคเอกชน มีความร่วมมือกันทำงานเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และคุ้มครองสุขภาพ

ประเทศสมาชิกและองค์กรภาคีในภูมิภาค มีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม และในทางกลับกัน ต้องกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญกับประเทศสมาชิกด้วย

VI. STRATEGIES

To protect health and the environment a comprehensive range of strategies need to be adopted.

Policies which protect and enhance the environment to improve the living conditions and quality of life of the people need to be put in place through enforceable legislation and other legal instruments. Standards should be based on the best available scientific information and be regularly reviewed to account for new knowledge and emerging technologies.

To address the transboundary nature of some environmental and health issues and to minimize the dumping and transferring of environmentally damaging technologies and products from one country to another, the harmonization of standards and policies should be explored.

Priority should be given to preventive rather than curative approaches through the promotion of healthy behavior and cleaner, appropriate and cost-effective technologies, the adoption of environmental management systems and the promotion of sustainable production and consumption. In this regard, the importance of proper operation and maintenance of existing facilities, plants, equipment and devices should be recognized.

Public-private sector partnerships, such as investment in the provision of essential infrastructure, should be promoted to build on the strengths of each sector to more effectively deal with environmental health issues.

Environment-friendly technologies and products should be promoted while reduction, reuse and recycling of waste materials should be encouraged.

The importance of a healthy lifestyle and personal hygiene should be promoted through effective risk communication, education and other interventions.

6. ยุทธศาสตร์

เพื่อการคุ้มครองสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่หลากหลายในการทำงาน

ต้องมึนโยบายเพื่อการคุ้มครองและส่งเสริมสิ่งแวดล้อม เพื่อการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการบัญญัติกฎหมายเพื่อบังคับใช้และเครื่องมือทางกฎหมายอื่น ๆ มาตรฐานที่กำหนดขึ้น ต้องกำหนดจากข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ และต้องทบทวนเป็นระยะ เพื่อผนวกความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ

ในการกำหนดประเด็นสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่ข้ามพรมแดนได้ และเพื่อลดการทิ้งและการขนถ่ายเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ ที่ทำลายสิ่งแวดล้อมจากประเทศหนึ่งไปอีกประเทศหนึ่ง ควรกำหนดมาตรฐานและนโยบายที่สอดคล้องกัน

ให้ความสำคัญกับกลวิธีในการป้องกันมากกว่าการรักษา โดยการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่ดี เทคโนโลยีที่สะอาด เหมาะสม และคุ้มค่า ยอมรับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการผลิตและการใช้ที่ยั่งยืน ในการดำเนินการนี้ควรให้ความสำคัญกับการปฏิบัติและการบำรุงรักษา สิ่งอำนวยความสะดวก ระบบ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่มีอยู่

ส่งเสริมภาคีร่วมรัฐ- เอกชน เช่น การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แต่ละภาคส่วนในการแก้ไขปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่งเสริมเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งกระตุ้นให้ลดปริมาณของเสีย การนำมาใช้ใหม่ และการรีไซเคิล

ส่งเสริมการให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีและสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี โดยใช้การสื่อสารความเสี่ยง การให้ความรู้และมาตรการอื่น ๆ ที่มีประสิทธิภาพ

Risks and impacts on health should be made an integral part of the environmental impact assessment system.

More studies showing the links between the environment and health should be undertaken at both the national and regional levels as basis for policy and action.

Regulatory tools should be complemented with the use of economic instruments and social networks. User fees, pollution charges and other market-based instruments should be adopted to provide an economic incentive

for reducing pollution and risks to public health. The community's social capital and corporate social responsibility should be used where appropriate to enhance their voluntary contributions to the improvement of health and the environment.

More work should be done on the economic valuation of the adverse impacts of environmental degradation on health as well as the benefits of the preventative and corrective actions undertaken to give decision-makers and the public a better understanding of the real costs of damaging the environment.

Public disclosure of environmental performance pressures polluters to comply and governments to enforce existing laws and regulations while recognizing good performers and encouraging them to do better is a strategy which should be more widely explored.

ต้องผนวกเรื่องความเสี่ยงและผลกระทบต่อสุขภาพเข้าไปในระบบประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ควรศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค เพื่อเป็นฐานของการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติการ

มาตรการทางกฎหมายต้องส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์และเครือข่ายทางสังคม การเก็บค่าธรรมเนียมผู้ใช้ ภาษีผู้ก่อมลพิษ และเครื่องมือการตลาดอื่น ๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจในการลดมลพิษและความเสี่ยงต่อสุขภาพ ควรใช้ทุนทางสังคมและความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อส่งเสริมผู้ที่มีความสมัครใจในการส่งเสริมการปรับปรุงด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ต้องดำเนินการด้านการประเมินทางเศรษฐศาสตร์จากผลกระทบของความเสื่อมโทรมสิ่งแวดล้อมต่อสุขภาพอนามัย และการประเมินผลประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติการหรือมาตรการที่ปฏิบัติ เพื่อเสนอผู้มีอำนาจตัดสินใจและประชาชนทั่วไป เพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นต่อผลกระทบที่แท้จริงจากการทำลายสิ่งแวดล้อม

เปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแรงกดดันให้ผู้ก่อมลพิษปฏิบัติตามกฎหมาย และเพื่อให้รัฐบาลบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ ขณะเดียวกันให้การยกย่องเชิดชูผู้ที่ปฏิบัติได้ดี เพื่อกระตุ้นให้มีการปฏิบัติดียิ่งขึ้น

Existing information systems should be strengthened and output made more accessible and shared among countries. For this, an effective monitoring and evaluation system should be set up that provides information on such matters as environmental quality, health impacts, standards and the effectiveness of policies and measures adopted. The evaluation of strategies should be based on relevant indices and if necessary, revised based on the evaluation.

Recognizing that successful and effective environmental health management requires the involvement of a large number of government departments, organizations from the private sector, civil society, academia, labour and media, all stakeholders should be actively engaged in identifying problems and finding solutions, and in the process, building ownership and commitment.

Capacity building of countries, including the use of lessons learned and best available knowledge, should be pursued.

Special attention should be paid to contingency planning and disaster preparedness and response, with priority given to setting up early warning systems.

Technical cooperation should be promoted at every level to support the implementation of national and international environmental health guidelines, to cope with national and global issues and local concerns.

ทำให้ระบบข้อมูลมีความเข้มแข็ง และทำให้ข้อมูลเหล่านี้เข้าถึงได้ และมีการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศด้วย ดังนั้นจำเป็นต้องสร้างระบบ ใฝ่รางวัลและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้มีข้อมูลเหล่านี้ เช่น คุณภาพสิ่งแวดล้อม ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย มาตรฐาน ประสิทธิภาพ ของนโยบายและมาตรการที่ดำเนินการ ในการประเมินยุทธศาสตร์ที่ใช้ ควรขึ้นอยู่กับตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง และกรณีจำเป็นอาจมีการทบทวน ยุทธศาสตร์ตามผลการประเมินที่ได้รับ

ตระหนักว่าการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ ต้องการการมีส่วนร่วมในวงกว้าง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ องค์กร เอกชน ประชาสังคม สถาบันการศึกษา ผู้ใช้แรงงาน สื่อมวลชน ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียทั้งหมด ซึ่งทั้งหมดนี้ต้องมีบทบาทในการวิเคราะห์ปัญหาและ หาทางแก้ไขปัญหา และในกระบวนการมีส่วนร่วมนั้น ต้องทำให้เกิด ความเป็นเจ้าของและเกิดพันธะสัญญาร่วมกัน

เพิ่มขีดความสามารถให้ประเทศต่าง ๆ รวมถึงเรียนรู้ที่ผ่านมาและ ความรู้ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ควรให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการวางแผน การเตรียมการและ การตอบสนองต่อพิบัติภัย โดยให้ความสำคัญกับการติดตั้งระบบเตือนภัย ล่วงหน้า

ต้องส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการในทุกระดับ เพื่อสนับสนุน การปฏิบัติตามแนวทางด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมของประเทศและระหว่าง ประเทศ เพื่อการแก้ไข้ปัญหาของประเทศ ของโลกและของท้องถิ่น

VII. THE WAY FORWARD

(1) Member countries of the Southeast and East Asian Region should:

- undertake the best possible actions available to address and eventually reverse the trend of environmental degradation and its negative impact on health to ensure the implementation of global and regional agreements such as the MDGs;
- establish and/or strengthen existing interagency and multisectoral technical working groups and national coordination mechanisms/ processes and link them with other countries in the region to facilitate capacity building, the exchange of information, technology, resources and learning;
- prepare and regularly update a NEHAP or equivalent plans and ensure its implementation so that priority environmental health issues in the country are effectively addressed;
- build the capacity of various stakeholders to enable their mobilization in support of the implementation of the NEHAP;
- strengthen collaboration among themselves and other regional and global intergovernmental bodies on transboundary, regional and global environmental health issues, including attendance at the Regional Forum;
- strongly advocate for adequate budgets and resources for the environment and health sectors within their countries;
- ensure that this Charter adopted at this meeting is widely disseminated within each country and across the Region in the languages of the Region.

7. ทิศทางข้างหน้า

(1) ประเทศสมาชิกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ควรดำเนินการดังนี้

- ดำเนินกิจกรรมที่เป็นไปได้ทั้งหมดเพื่อระบุหรือแก้ไขความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม และผลกระทบต่อสุขภาพ เพื่อให้มั่นใจถึงการปฏิบัติตามข้อตกลงของโลกและของภูมิภาคจะบรรลุผล เช่น เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

- จัดตั้งและ/หรือทำให้คณะทำงานวิชาการมีความเข้มแข็งขึ้น รวมทั้งประสานกลไกหรือกระบวนการในระดับประเทศ และเชื่อมโยงกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างความเข้มแข็ง การแลกเปลี่ยนข้อมูล เทคโนโลยี ทรัพยากร และการเรียนรู้

- จัดทำและปรับปรุงปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนเทียบเท่าเป็นระยะ และทำให้มั่นใจว่าจะมีการปฏิบัติการตามแผน เพื่อให้มีการกำหนดความสำคัญของประเด็นอนามัยสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

- สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย เพื่อให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อม

- ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ และภูมิภาคอื่น และองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ในประเด็นอนามัยสิ่งแวดล้อมที่ข้ามพรมแดน ประเด็นของภูมิภาคหรือในโลก โดยเน้นความสำคัญกับประเด็นที่ระบุในเวทีความร่วมมือนี้

- ชี้แนะให้มีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสำหรับหน่วยงานสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขภายในประเทศอย่างเพียงพอ

- ทำให้มั่นใจว่ากฎบัตรที่ผ่านการรับรองจากการประชุมนี้ได้มีการเผยแพร่ข้อมูล ทั้งภายในประเทศและภายในภูมิภาค ด้วยภาษาที่ใช้ในภูมิภาคนี้

(2) International partner organizations are encouraged to:

- support this regional initiative by providing appropriate technical and financial assistance, information sharing and expertise;
- support the development and implementation of NEHAP and equivalent plans;
- intensify coordination and cooperation among themselves to build synergies, prevent duplication and optimize the use of resources.
- ensure proper coordination with existing intergovernmental processes.

(3) Countries and partner organizations should work for the widest possible endorsement of this Charter to ensure the attainment of its objectives.

(4) Ministers responsible for the Environment and Health of Southeast and East Asian countries should meet again within three years to assess both national and regional progress and to agree on specific actions to reduce significant environmental threats to health as swiftly as possible.

(2) องค์การระหว่างประเทศ ควรมีบทบาทในทาง

- สนับสนุนความคิดริเริ่มนี้ โดยการสนับสนุนทางวิชาการงบประมาณ การแลกเปลี่ยนข้อมูลและผู้เชี่ยวชาญอย่างเหมาะสม
- สนับสนุนการพัฒนา และการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการอนามัยสิ่งแวดล้อมหรือแผนเทียบเท่า
- ประสานและให้ความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเสริมพลังซึ่งกันและกัน ป้องกันความซ้ำซ้อน และลดการใช้ทรัพยากร
- ทำให้มั่นใจว่าจะเกิดการประสานงานอย่างแท้จริงกับกระบวนการระหว่างประเทศที่มีอยู่

(3) ประเทศและองค์กรภาคี ต้องทำงานให้กว้างขวางที่สุดเพื่อให้เกิดการยอมรับกฎบัตรนี้ และทำให้มั่นใจว่าจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

(4) รัฐมนตรีรับผิดชอบด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกจะพบกันภายใน 3 ปี เพื่อประเมินความก้าวหน้าในระดับประเทศและภูมิภาค และเพื่อความเห็นชอบต่อการปฏิบัติการพิเศษเพื่อลดการคุกคามจากสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้

ANNEX A

Terms of Reference for the Thematic Working Groups (TWG)

To support the achievement of the objectives of the Regional Forum, the Thematic Working Groups (TWG) shall be responsible for:

1. Knowledge management and technical support

- facilitate the exchange of information, lessons learned and best practices across countries;
- provide technical support to members through access to specific experts and facilities.

2. Progress reporting to the Regional Forum

- agreeing on core environmental health indicators specific to the theme covered by the TWG
- documenting current status as baseline to benchmark progress
- consolidating/synthesizing environmental health progress and impact at the regional level.

ภาคผนวก

กรอบการทำงานของคนทำงานวิชาการ

ในการสนับสนุนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของเวทีความร่วมมือของภูมิภาค คณะทำงานวิชาการมีความรับผิดชอบ ดังนี้

1. การบริหารจัดการความรู้และการสนับสนุนทางวิชาการ

- สนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศ ด้านข้อมูล บทเรียน และตัวแบบที่ดี
- ให้การสนับสนุนด้านวิชาการให้กับสมาชิกเพื่อให้เข้าถึงผู้เชี่ยวชาญ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

2. การรายงานความก้าวหน้าต่อเวทีระดับภูมิภาค

- เห็นชอบต่อตัวชี้วัดหลักด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม ตามประเด็นที่กำหนดโดยคณะทำงาน
- จัดทำสถานการณ์ปัจจุบันเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการดำเนินงาน
- รวบรวม/สังเคราะห์ความก้าวหน้าและผลกระทบของอนามัยสิ่งแวดล้อมในระดับภูมิภาค

3. Coordination and advocacy

- advocate actions based on the recommendations of the Regional Forum
- promote the integration of priority thematic actions into the national environmental health action plans or equivalent plans
- provide guidance on how existing activities can contribute to the general goals of national environmental health action plan or equivalent plans and the Regional Forum
- promote the coordination of various (issue-specific) national and donor-supported activities within the country and the region
- disseminate information on activities being undertaken and their impacts

4. Resource Mobilization

- Prioritize activities for which funding and other additional support is required; and,
- In coordination with the secretariat, identify possible sources including partner organizations that could support the implementation of said priority activities.

3. ประสานงานและให้ความรู้และข้อมูล

- ให้ความรู้และข้อมูลซึ่งเป็นข้อเสนอแนะของเวทีระดับประเทศ
- สนับสนุนการบูรณาการประเด็นสำคัญที่กำหนดไว้ในระดับภูมิภาคให้อยู่ในแผนของประเทศ
- แนะนำแนวทางในการนำกิจกรรมที่มีอยู่ เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ของแผนของประเทศและเวทีระดับภูมิภาค
- ส่งเสริมการประสานประเด็น (ที่มีความเฉพาะเจาะจง) ที่หลากหลายของประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ให้เป็นกิจกรรมของประเทศและภูมิภาค
- เผยแพร่ข้อมูลกิจกรรมที่ดำเนินการและผลกระทบที่เกิดขึ้น

4. สนับสนุนทรัพยากร

- จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมเพื่อสนับสนุนงบประมาณและสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ
- ประสานกับฝ่ายเลขานุการฯ ในการระบุแหล่งทรัพยากร (รวมถึงองค์กรภาคี) ในการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ

Bangkok Declaration on Environment and Health

ปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

Bangkok Declaration on Environment and Health

Having met at the First Ministerial Regional Forum on Environment and Health in South-East and East Asian countries jointly organized by the United Nations Environment Programme (UNEP) Regional Office for Asia and the Pacific and the World Health Organization (WHO) Regional Offices for the Western Pacific and South-East Asia, and hosted by the Government of Thailand and the Chulabhorn Research Institute (CRI) on 9 August, 2007 in Bangkok, Thailand,

Recognizing that the environment in which we live greatly affects our health,

Acknowledging the importance of ensuring the protection of human health and the environment,

Understanding that children, women, the elderly and the poor are among the most vulnerable to and suffer most from environmental deterioration,

Conscious that improving environmental quality and health and ensuring sustainable economic growth are key components of poverty reduction,

Realizing that the maintenance of health and well-being depend on environmental quality and sustainable development;

Underlining the importance and cost-effectiveness of giving priority to preventive action,

ปฏิญญากรุงเทพด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ วันที่ 9 สิงหาคม 2550 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย (คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ)

จากการที่เราได้มาประชุมกันในระดับรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกครั้งที่ 1 ซึ่งเป็นความร่วมมือกันจัดระหว่างสำนักงานภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ และสำนักงานภูมิภาคแปซิฟิกตะวันตกและสำนักงานภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ขององค์การอนามัยโลก โดยมีรัฐบาลไทยและสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์เป็นเจ้าภาพ ในวันที่ 9 สิงหาคม 2550 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

เราตระหนักดีว่าสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่อาศัยมีผลกระทบอย่างมากต่อสุขภาพ

เรารับรู้ถึงความสำคัญของการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราเข้าใจว่าเด็ก ผู้สูงอายุและคนยากจนเป็นกลุ่มที่อ่อนด้อย และได้รับผลกระทบมากที่สุดจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม

เราตระหนักว่าการปรับปรุงสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข และการทำให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการขจัดความยากจน

เราทราบดีว่าการดูแลสุขภาพสภาพและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอยู่กับคุณภาพสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เราทราบดีว่าการให้ความสำคัญกับมาตรการป้องกันปัญหาเป็นสิ่งสำคัญและมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง

Conscious of the urgency to take immediate coordinated action involving all relevant government agencies, organizations from the private sector, civil society including Non Governmental Organizations (NGOs), academia and media,

Aware that solutions require inter-disciplinary and cross-sectoral interventions with experts from physical and natural sciences, health and social sciences, development, finance and other fields,

Realizing the specific characteristics, cultural diversity and needs of the region, notably its unprecedented economic development, rapid urbanization and population growth and widespread poverty,

Mindful that many environmental and health issues are transboundary in nature and that globalization has highlighted the interdependence of nations, communities and individuals,

Keeping in mind existing international agreements on the protection of the ozone layer, climate change, biodiversity conservation, the management of chemicals and wastes and other initiatives related to environment and health,

Mindful of the precautionary approach and guided by the polluter pays principle and the norms of good governance including civic engagement and participation, efficiency, equity, transparency and accountability,

Taking note of the various efforts being undertaken by various countries at the national and regional levels, and

Noting that the capacity building through education and training should be our major focus,

เราตระหนักถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องทำให้เกิดการเชื่อมโยงประสานงานและการร่วมดำเนินงานอย่างเหมาะสมและรวดเร็วของผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ องค์กรเอกชนประชาสังคม สถาบันการศึกษา และสื่อมวลชน

เราตระหนักดีว่าในการแก้ไขปัญหาต้องใช้สหสาขาวิชาและใช้มาตรการหลายด้าน ซึ่งต้องมีผู้เชี่ยวชาญทั้งทางวิทยาศาสตร์กายภาพและวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ สาขาการพัฒนา สาขาการเงิน และสาขาอื่น ๆ

เราตระหนักถึงคุณลักษณะเฉพาะ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความต้องการของภูมิภาค โดยคำนึงถึงความรวดเร็วในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเติบโตของเมือง การขยายตัวของประชากร และความยากจน

เราตระหนักดีว่าสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขหลายประเด็นที่สามารถข้ามพรมแดนได้โดยธรรมชาติ และโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของประเทศ ชุมชน และปัจเจกชนเข้าด้วยกัน

เราคำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีอยู่ และมีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองชั้นโอโซน การเปลี่ยนแปลงทางภูมิอากาศ การคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ การจัดการสารเคมีและของเสีย รวมถึงความริเริ่มอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราตระหนักถึงแนวทางในการป้องกันก่อนเกิดปัญหา และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และหลักธรรมาภิบาล ซึ่งประกอบด้วยการให้ประชาชนมีพันธสัญญาและมีส่วนร่วม มีประสิทธิภาพ ความเสมอภาค ความโปร่งใส และความรับผิดชอบ

เราเล็งเห็นว่าได้มีความพยายามอย่างหลากหลายทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค และเราให้ความสำคัญกับการสร้างศักยภาพโดยการให้การศึกษและการฝึกอบรม

We, the Ministers of Health and Environment and government representatives from Brunei Darussalam, Cambodia, China, Indonesia, Japan, Lao People's Democratic Republic, Malaysia, Mongolia, Myanmar, Philippines, Republic of Korea, Singapore, Thailand and Viet Nam adopt the Charter of the Regional Forum on Environment and Health,

Establish the Regional Forum on Environment and Health as described by the Charter,

Agree to cooperate to improve inter-agency, multi-sectoral, regional and international cooperation, coordination and planning, to facilitate capacity building, the exchange of information, technology, and resources and the tackling of trans-boundary and common issues.

Urge government departments, private sector, civil society including NGOs, academia, labour, and media to be actively involved in this process, building ownership and commitment,

Approve the composition and work plans of Thematic Working Groups on health impacts and implications of (1) air quality, (2) water supply, hygiene and sanitation, (3) solid and hazardous waste, (4) toxic chemicals and hazardous substances, (5) climate change, ozone depletion and ecosystem change, and (6) contingency planning, preparedness and response in environmental health emergencies,

Request the regional Thematic Working Groups on the 6 priorities to implement their work plans as agreed, taking into account the availability of resources,

เราในฐานะรัฐมนตรีของหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของประเทศเนการาบรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศมาเลเซีย ประเทศมอญโกเลีย สหภาพพม่า สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐเกาหลี สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ได้ก่อตั้งความร่วมมือระดับภูมิภาคด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขตามที่ระบุไว้ในกฎบัตรฯ

เราตกลงที่จะพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างองค์กร สหสาขาทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ โดยการประสานงานและวางแผนร่วมกัน การสนับสนุนการสร้างศักยภาพ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี และทรัพยากร และการจัดการเรื่องที่ข้ามพรมแดน และเรื่องที่เป็นปัญหาร่วมกัน

เราเรียกร้องให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม และองค์กรพัฒนาเอกชน (เอ็นจีโอ) สถาบันการศึกษา แรงงาน และสื่อมวลชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการนี้ ด้วยการทำให้เกิดความเป็นเจ้าของ และตกลงร่วมกัน

เราเห็นชอบกับองค์ประกอบและแผนการทำงานของคณะทำงานวิชาการด้านผลกระทบต่อสุขภาพและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจาก 1) คุณภาพอากาศ 2) น้ำสะอาด สุขอนามัยและสุขภาพิบาล 3) ขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4) สารเคมีเป็นพิษและสารอันตราย 5) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดลงของชั้นโอโซนและการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศน์ และ 6) การวางแผน การเตรียมการ และการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน อุบัติภัยด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม

เราขอให้คณะทำงานวิชาการทั้ง 6 สาขาที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญ ได้ปฏิบัติตามแผนที่ตกลงไว้โดยคำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่

Request research and training institutions such as CRI and others to play key role in providing human resource development for the region,

Request UNEP and WHO to serve as the joint Secretariat to support the operations of the Regional Forum and its subsidiary bodies,

Call upon international partners to support the implementation of the Charter of the Regional Forum on Environment and Health,

Continue to develop and implement National Environment and Health Action Plans (NEHAPs) or equivalent plans to address specific priority environmental health risks prevailing in our countries, and

Agree to meet again 3 years from now in the Republic of Korea to review the progress made in the implementation of NEHAPs or equivalent plans and the work plans of the Thematic Working Groups, and discuss and agree on new directions and priorities of our collaboration.

เราขอให้สถาบันศึกษาวิจัยและฝึกอบรม เช่น สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ และสถาบันอื่น ๆ มีบทบาทหลักในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลสำหรับภูมิภาคนี้

เราขอให้โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติและองค์การอนามัยโลกร่วมกันเป็นคณะเลขานุการ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของความร่วมมือระดับภูมิภาคและองค์กรที่จะเกิดขึ้นภายใต้ความร่วมมือนี้

เราเรียกร้องให้องค์กรภาคีระหว่างประเทศให้การสนับสนุนการปฏิบัติการตามกฎบัตรความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

เราจะมุ่งหน้าพัฒนาและปฏิบัติตามกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือแผนงานที่เทียบเท่ากันอย่างต่อเนื่อง เพื่อจัดการกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขที่มีการจัดลำดับความสำคัญไว้แล้ว และ

เราตกลงว่าจะประชุมร่วมกันในอีก 3 ปีข้างหน้า ณ สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อติดตามความก้าวหน้าของการปฏิบัติตามกรอบแผนการดำเนินงานความร่วมมือด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือแผนงานที่เทียบเท่า และปฏิบัติตามแผนของคณะทำงานวิชาการระดับภูมิภาค และจะร่วมกันอภิปรายและแสดงความเห็นชอบกับทิศทางใหม่และลำดับความสำคัญของความร่วมมือที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2551
เรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรี
ด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศ
ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
และเอเชียตะวันออก

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/ ๖๗๕๖

สำนักงานรัฐมนตรี
ที่ 333
วันที่ 22 ส.ค. 2551
เวลา 12.14 น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๕๑

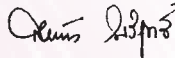
- เรื่อง สรุปลผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก
- เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- อ้างถึง หนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๐๓๐๓/๑๔ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๑

ตามที่ได้เสนอสรุปลผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามบัญชีแนบท้ายทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

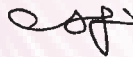

(นางสาวสิบพัน วนวิสุทธิ์)

ผู้อำนวยการสำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี รักษาการในตำแหน่ง
ที่ปรึกษาประจำสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทราบ

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๓๒
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๕
www.cabinet.thaigov.go.th

(นายยงยุทธ ยุทธวงศ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
24 ส.ค. 2551

รายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งได้แจ้งเรื่อง สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม
ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออก ให้ทราบ ดังนี้

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๒. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
๔. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
๕. ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๖. ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

รายชื่อคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายสุพัฒน์ หวังวงศ์วัฒนา
นางมิ่งขวัญ วิชยารังสฤษดิ์
นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

เรียบเรียงและดำเนินการจัดทำโดย

นายรังสรรค์ ปิ่นทอง
นางสาวชมพูนุท โลहितานนท์
นางสาวสินีนาง วรณศรี

ผู้อำนวยการกองแผนงานและประเมินผล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 8ว
กองแผนงานและประเมินผล
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม 5
กองแผนงานและประเมินผล

จัดทำแปลโดย

คณะทำงานฝ่ายวิชาการ ในคณะกรรมการจัดการประชุมรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียตะวันออก

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

กลุ่มเศรษฐกิจศาสตร์สิ่งแวดล้อมและวิเทศสัมพันธ์
กองแผนงานและประเมินผล
กรมควบคุมมลพิษ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พิมพ์ที่โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [5109-221/300(4)]

โทร. 0-2215-3612, 0-2218-3557, 0-2218-3563

นางศรินทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา กันยายน 2551

<http://www.cuprint.chula.ac.th>